

Det falder ikke i enhver Rigsdagsmands Lod at danne et nyt Parti; men dette har Valdemar Thomsen gjort. I 1935 opstillede Det frie Folkeparti første Gang Kandidater til Valg; de i 1932 i Tilknytning til L. S. valgte Venstremænd havde konstitueret sig paa Rigsdagen som nyt Parti med Valdemar Thomsen som Formand. De var tre, da de drog ud til Valget, og fem da de kom tilbage. Foreløbig har Valdemar Thomsen haft Vind i Sejlene.

Og han har ogsaa sat alle Sejl til og sejlet sin Skude saa haardt op mod Vinden, som det var ham muligt uden at faa Søen indenbords. — Betragter man Føreren for Det frie Folkeparti, modtager man et Indtryk af saavel sammenbidt Energi

som Haardhed i Karakteren. Man danner ikke et nyt Parti, væsentlig i Modsætning til et af de bestaaende, og fører det frem paa Valgdagene og i Rigsdagen uden at være gjort af Stof, der ikke giver efter ved enhver Berøring. Som Zahle i 1905 har Valdemar Thomsen i Aarene efter 1934 maattet friste en Tilværelse, der ikke bød paa

Valdemar Thomsen, Gaardejer. F. 12/12 1887 i Hjarup. Søn af Gaardejer Thomas Mikkelsen Thomsen og Hustru Maren, f. Schultz. Ejer af Gaarden Rosenlund ved Lunderskov. Folketingsmand fra 16/11 1932. Valgt i Vejle Amt som Repræsentant for Venstre, men dog som speciel Kandidat for Landbrugernes Sammenslutning. Opstillet i alle Amtets Kredse.

lutter Lagkage! Vel var han selv ikke kræsen i Valget af sine Midler og gav raat for usødet, naar man angreb ham, men værst var det at komme igennem den almindelige Foragt, man fra visse Hold sænkede over hans Hoved. Herom kunde han ogsaa ved Lejlighed paa frugtbar Maade veksle Ord med Landstingets nuværende højtærede Formand, der kun af de færreste i vore Dage erindres som det, han i hine nu fjerne Dage blev betragtet som, en Oprører og Tempelskænder!

Valdemar Thomsen har foreløbig sat sig to Maal. Han vil rejse en politisk Landsbevægelse for derigennem at vække det øvrige Samfund til Forstaaelse af Landbrugets Vanskeligheder. Og dernæst føler han sig kaldet til at være Revser og Udrenser mod Korruption i Stat og Kommune. Medens han til Støtte for det første Formaal har haft en barsk Virkelighed at holde sig til, har hans Bestræbelser for større Renhed i vort offentlige Liv mere været baaret af Bestræbelse for at ophjælpe det ny Parti end af sand og ægte Indignation. Har der været Kraft og

Styrke i hans Tale, naar han talte Landbrugets Sag, virkede hans stærke Ord, naar han revsede sin Tid og Samfundet, som Bulder af tomme Tønder. Det føltes umiddelbart, at han maatte tilkæmpe sig Troen paa den Korruption, han skildrede og den Harme, han bar til Skue, og man undredes over, at en saa intelligent Mand ikke for længst havde indset det haabløse i at stille moralske Krav, som laa i saa højt et Plan, at hverken han selv eller hans Tilhængere kunde leve i saa tynd en Luft, om de selv forsøgte at bestige Tinderne. Det er som om hans iøvrigt veludviklede kritiske Sans svigtede, naar han bevægede sig bort fra det praktiske Liv og dets Krav og søgte ind paa Moralens og Etikens snævre Veje!

— Iøvrigt har han mange Egenskaber, der kan komme ham til Nytte som Fører for et Bondeparti. Han er selv ud af en gammel Bondeslægt. Han er den danske Højskoles og Landbrugsskoles Elev og har deltaget i det grundtvigske Menighedsliv paa sin Egn. Fra Askov Sløjdscole over Brøderup og Askov Højskoler kom han til Dalum Landbrugsscole i Madsen-Mygdals Tid. Han regner Madsen-Mygdal som en af sine betydeligste Lærere ved Siden af Jacob Appel, og vilde efter sin Uddannelse og Stilling paa Egnen have været selvskreven til en ledende Plads i det Venstreparti, han tilhørte. Han er et godt Hoved og en dygtig Taler, hvis Stemme rækker til Yderkredsen af selv store Forsamlinger. Han er tidligt politisk vakt og erindrer fra sine Drengaar „De blaa Gendarmer“; han blev som Højskoleelev „valgt“ ved Skolens Rigsdag. Som praktisk Landmand var han Andelsmand og Landboforeningens Mand. — Det var for saa vidt altsammen, som det skulde være. Men saa kom Landbrugskrisen og rev og ruskede, ikke blot i Landbrugshjemmene, som en Vestenstorm i gamle Tager, men vakte hos Valdemar Thomsen mange Tanker om en anden Politik end Venstres, der vandrede ad de gamle Stier. Han satte indmed en heftig bevæget Kritik mod Statens Kød- og Kvægekspertudvalg. Det fæg omkring ham med Forespørgsler og Sagsanlæg, og Rigsdagstidende fortæller om lidenskabelige Debatter. Valdemar Thomsen slap helskindet gennem den første Skærsild, gik som sagt frem ved Valget, men staar nu overfor det, der er vanskeligere i det lange Løb at fastholde Interessen om sit Parti. Han har været saa heldig i sin lille Gruppe at have en ret alsidig Medarbejderstab og forsøger med den at tage Stilling ud fra det Landbrugssynspunkt, der bærer Partiet, til praktisk taget alle Lovgivningsspørgsmaal. Det har ikke været og vil ikke blive uden store Vanskeligheder for en Gruppe paa 5 Medlemmer at klare dette. Mange af hans Folk finder det klogere at begrænse Ordførerskaberne til, hvad der direkte vedrører Landbruget, og som Regel lade Resten sejle sin egen Sø. Men det bliver nu Valdemar Thomsens Sag, og foreløbig synes han som Partifører at ville tage det hele med. Han er derved en meget ophængt Mand, der præsterer et betydeligt Arbejde paa Rigsdagen. Nu og da har der været Røster fremme om direkte Forhandlinger mellem ham og Statsministeren uden om „Det Venstre, som ingenting vil“.

Skulde saadanne Planer komme i Forgrunden, vil man allerede derved faa Lejlighed til at skønne over, hvorvidt Valdemar Thomsen foruden at være Agitator tillige er Politiker.